

Připravte cestu Pánu

Advent

Potřebujeme si připravit

Stopy vystříhané z papíru a tužky pro všechny účastníky.

Zahájení

VHODNÁ PÍSNÍČKA – Ejhle, Hospodin přijde MH 59, Připravujte cestu MH 214

Pozdrav a úvod

K: „Radujte se, křesťané, radujte se! Pán je blízko!“ My křesťané máme důvod se radovat, protože Bůh je nám blízko a protože k nám přichází stále znovu. Proto můžeme začít s oslavou jeho příchodu: (*znamení kříže*). Aby k nám Ježíš mohl znovu přijít, musíme mu stále znovu připravovat cestu.

DÍTĚ A: „Připravte cestu Pánu!“ Jak se to dělá? Jak na to máme jít?

MATKA: Přijímejte jeden druhého, všímejte si jeden druhého a naslouchejte jeden druhému – tak můžete připravit Pánu cestu.

DÍVKA: A jak to máme udělat? Jen tohle stačí, abychom Pánu připravili cestu?

MATKA: Určitě už jste někdy slyšeli, že když uděláte něco dobrého, prozáří paprsek světla i tu nejtemnější tmu. Bůh nás miluje a je nám blízko. Když chceme pocítit Boží blízkost a lásku, máme se navzájem milovat a jeden druhému dělat radost. Tak připravíme cestu Ježíši, který k nám přijde.

VHODNÁ PÍSNÍČKA – Před tebou MH 622, Blízko je Pán MH 603

Modlitba

Bože, ty jsi Emmanuel, Bůh s námi. Očekáváme tě. Přijď do našich životů, přijď, abys uzdravil a zachránil náš nemocný svět. Přijď k nám: ve víře, v naději a v lásce. Přijď ve velkých i malých světlech, které zažíváme v temnotách našich životů a našeho světa. Dopřej druhým zakusit skrze nás tvou lásku a blízkost, aby byly vánoce pro všechny dnem radosti. O to tě prosíme skrze Ježíše Krista, našeho Pána, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje na věky věků. Amen.

Čtení

Flp 4,4-7 (Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se!)

Evangelium

Lk 3,10-18 (Lidé přicházejí za Janem Křtitelem).

Při katechezi lze využít místo četby evangelia následující scénku:

VYPRAVĚČ: Mnoho lidí přicházelo k Janovi, který křtil u Jordánu. (*Přichází 5 dětí.*) Ptali se ho:

DĚTI: Co máme dělat?

VYPRAVĚČ: Jan řekl:

JAN: Jste bohatí. Máte mnoho oblečení, ale někteří nemají žádné nebo ho mají málo. Rozdělte se o svůj oděv s chudými!

DÍTĚ A: A co mám dělat já?

JAN: Ty toho můžeš každý den spoustu sníst a vypít, že? Rozděl se o své jídlo, pití a sladkosti s těmi, kdo mají hlad a žízeň!

DÍTĚ B: Já jsem celník. Co mám dělat já?

JAN: Ty vybíráš od lidí jako clo víc peněz, než je nutné, že? Dej ten přebytek chudým a už to tak nikdy nedělej!

DÍTĚ C: Já jsem voják. Co mám dělat já?

JAN: Nesmíš nikoho bít ani poranit, nikomu vyhrožovat ani nikoho utiskovat. Vzdej se násilí a pomáhej slabším, kteří jsou často utiskováni a vyháněni!

VYPRAVĚČ: Lid očekával toužebně Mesiáše, kterého Bůh přislíbil. Nyní se potají dohadovali, jestli Jan není ten Mesiáš, na kterého čekají. Ale Jan jim řekl:

JAN: Já křtím jen vodou. Přijde ale ten, kdo je mnohem silnější než já. Já nejsem hoden, abych mu zavázal řemínky na sandálech. Ten vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. Uzdraví vás a zachrání. Bude vás soudit a oddělí vás, jako se při žních odděluje zrna od plev.

VYPRAVĚČ: Těmito a dalšími slovy napomínal Jan lidi, kteří k němu přicházeli.

DÍTĚ D: A co mám dnes dělat já?

JAN: Ty se můžeš s mnoha lidmi rozdělit, pomoci jim a tak jim darovat radost. Můžeš se rozdělit o peníze s chudými dětmi a pak přinést tento dárek k jesličkám. Můžeš pomoci doma mamince, nebo můžeš pomáhat ve škole nebo ve školce slabšímu spolužákovi. Když to uděláš, přijde Bůh i k těmto lidem. Bůh je přítel všech chudých, malých a slabých. To nám všem ukázal v Betlémě.

DÍTĚ E: A co mám dělat já?

JAN: Ty můžeš přinést mír do rodiny, do školy, mezi děti, s kterými si hraješ, na ulici... Vzdej se násilí a pomáhej těm, kdo jsou odsouváni na okraj nebo se jim ubližuje ošklivými slovy. Když to uděláš, Bůh přijde mezi lidi, protože je Bohem pokoje. O Vánocích daruje Ježíš nám i celému světu skutečný pokoj, pokoj Boží.

Aktivita

Každý účastník si nyní v tichu rozmyslí, co by mohl udělat, aby Bůh přišel mezi nás, nebo jak by tomu mohl napomoci. Napíše to pak na jednu ze stop, které předem účastníkům spolu s tužkou rozdáme. Popsané stopy pak sebereme a rozmístíme je okolo místa, kde budou o Vánocích umístěny jesličky. Můžeme případně navázat motivačním rozhovorem o tom, co jednotliví účastníci napsali, pokud se o to budou chtít sdílet, jinak aktivitu ukončíme vhodnou písní.

VHODNÁ PÍSNÍČKA – Rozdávejme lásku MH 223, Přítomnost MH 215

Příběh

Klaus byl velmi chudý muž. Už tři roky byl bez práce a nevěděl, co má dělat. Peníze si vydělával, jak to jen šlo. Jednou, bylo to pátého prosince, ho oslovil dobře oblečený muž, který vystoupil z velkého naleštěného mercedesu a požádal ho, aby druhý den přišel k jeho pětiletému synovi jako svatý Mikuláš.

Klaus byl velmi rád, že se může téhle úlohy ujmout. Užasl ale, co všechno onen muž nacpal do pytle s dárky, který měl donést malému Ondřejovi: skutečný fotbalový míč z kůže, dvě drahé obrázkové knížky, auto na dálkové ovládání a hromadu oříšků a sladkostí. Klaus si obstaral mikulášský kostým a následujícího dne se vypravil s nacpaným pytlem do Korunní ulice. Vytáhl z kapsy lístek s adresou. Ale ne! Ten lístek byl načmáraný velmi nečitelným rukopisem. Pracně přeslabikoval: Korunní ulice 17. Dům číslo 17 byl vysoký nájemní činžák. Mohla by tu bydlet bohatá rodina? Na nejhořejším zvonku bylo napsáno „Rodina Studených“. To musí být ono... Klaus zazvonil a postrčil svůj pytel před sebe. Dveře otevřel malý chlapec s velkýma černýma očima. Dítě i jeho rodiče, velmi chudí lidé, na Klause zděšeně zírali. Co mám teď dělat, ptal se Klaus sám sebe.

„U mě nikdy Mikuláš nebyl,“ řekl chlapec a napjatě zíral na plný pytel. Klaus nemohl dělat nic jiného: otevřel pytel a kousek po kousku vyndal vše, co v něm bylo, a dal to překvapenému chlapci. Zářící dětské oči a jeho radostné poskakování udělalo Klausovi radost, i když pochopil, že obdaroval nesprávné dítě.

Když ale zvedl svůj prázdný pytel z prahu, začal se cítit mizerně. Co má teď dělat, co když po něm budou chtít, aby nahradil škodu, kterou způsobil? Ještě jednou vytáhl lístek z kapsy. Sedmička najednou vypadala jako dvojka! Pomalu kráčel Korunní ulicí k číslu 12. Hned viděl, že je na správném místě – krásný dům a pěstěná zahrádka ukazovaly, že tu bydlí ten bohatý muž, který ho požádal, aby přišel za jeho synem. Na zvonku stálo „Rodina Studenovských“. Co teď má dělat? Má prázdný pytel. Nakonec zazvonil, dveře mu otevřel malý chlapec a odvedl ho do obývacího pokoje. Teď stál chudák Klaus uprostřed místnosti a všichni na něj s očekáváním hleděli.

„Já... já... mně se stala taková podivuhodná věc,“ koktal Klaus. „Byl jsem právě na cestě sem, když jsem potkal malého chlapce, který byl velmi, velmi chudý. Nikdy v životě neměl ani fotbalový míč, ani auto na dálkové ovládání. Sladkosti nikdy neochutnal. Viděl jsem, že je to hrozně chudé dítě. Mělo hlad. Když jsem viděl, že je ten chlapec tak strašně chudý, nemohl jsem udělat nic jiného, než mu darovat všechno, co jsem měl, Ondřeji, pro tebe. Teď už mi vůbec nic nezbylo.“

Ondřej na svatého Mikuláše ohromeně zíral. Jeho obličej střídal různé výrazy. Potom se najednou obrátil a utekl z pokoje. Tři dospělí zůstali stát a nikdo z nich neřekl ani slovo. Všichni čekali, až uslyší z dětského pokoje pláč. Najednou se dveře opět otevřely, stál v nich Ondřej a v ruce měl medvídku a stavebnici. Podíval se na Klause a řekl: „Milý Mikuláši, běž ještě jednou, prosím, za tím

chudým chlapcem a dej mu ještě tohle. Určitě ještě nikdy neměl medvídka, kterého by si mohl vzít k sobě do postele.“ Ondřej pak Mikulášovi pěkně poděkoval a on mu slíbil, že hned za oním chudým chlapcem zajde.

Když se Klaus s oním bohatým mužem loučil, nabídl mu, že mu zaplatí celou škodu, kterou udělal. „O placení nemůže být ani řeč,“ řekl ten muž. „Dlouho jsem svého synka rozmazloval a nikdo z nás si ani nevzpomněl na děti, které se nemají tak dobře jako on. Vychovával jsem z Ondřeje malého sobce. Díky dnešnímu večeru vím, že umí být soucitný a rozdělit se, když je to potřeba. To je pro mne ten největší dárek.“

Klausovi spadl kámen ze srdce. Cítil se také jako obdarované dítě. Neměli náhodou Bůh se svatým Mikulášem v tomhle večeru prsty?

Přímluvy

K: Kde se lidé dělí s druhými a obdarovávají se navzájem, tam je advent, který připravuje Pánu cestu. V radosti a lásce, kterou prožíváme a chceme druhým darovat, může Bůh přijít mezi nás. Prosme ho:

DÍTĚ A: Prosíme za všechny, kteří jsou chudí, aby se našli lidé, kteří se s nimi rozdělí o vše potřebné.

Pomoz nám připravit ti cestu!

DÍTĚ B: Prosíme tě za všechny bohaté: otevři jejich oči, uši, srdce i ruce, aby mohli zmírnit nouzi druhých a byli připraveni jim pomáhat.

Pomoz nám připravit ti cestu!

DÍTĚ C: Prosíme za všechny, kteří myslí jen na sebe a vše chtějí mít také jen pro sebe: ať zažijí radost z toho, že se mohou s druhými rozdělit.

Pomoz nám připravit ti cestu!

DÍTĚ D: Prosíme tě za všechny lhostejné: ať zažijí tvou blízkost a ptají se, co mohou udělat, aby ti připravili cestu.

Pomoz nám připravit ti cestu!

DÍTĚ E: Prosíme tě za celé naše společenství, abychom mohli zakusit tichou radost z toho, že připravujeme cestu k Vánocům.

Pomoz nám připravit ti cestu!

DÍTĚ F: Prosíme tě za naše zemřelé, se kterými nás stále spojuje láska: ať věčně žijí v tvém světle.

Pomoz nám připravit ti cestu!

K: Bože, pomáhej nám připravit tvému Synu cestu nejen dnes, ale po všechny dny tohoto adventu. Amen.

(Podle Heriburg Laarmann: Bunt und schön ist unser Leben upravilo KS AP)